

Yıllardır intiharı düşündüm ölüme mecnunum
Bu 10 yıl sonraki bene naçizane mektubum
Acilde bi sedyedeyken yaşamaya mecburum
Boşluktaki bir gencin burnundaki septumum

Belki biraz tozluyumdur belki yüzüm maskeli
Ben ki o narin kızın beklediği askerim
Umut dolu rengarenk resmini boyayan pastelim
Her geçen gün daha sakın biraz manyak biraz deli

Bu şehir bizi mahvediyor
Onu zırt pırt affediyom
Sokaklara hapsediyor beni
İpi tutmuş zaptediyor
Bu şehir bizi mahvediyor
Kaçsam da bir daha geliyom
Psikolojimi katlediyor
Bir şey yokmuş gibi bir de dans ediyor

Bir sürü sıfatım var bir tek ben yokum ben
Hislerim en azından bir tek sen varsın der
Yalnızım hep yalnızdım alıştım değil dert
Göğsümde bir ağrı hep her gün daha sert
Bir sürü sıfatım var bir tek ben yokum ben
Hislerim en azından bir tek sen varsın der
Yalnızım hep yalnızdım alıştım değil dert
Göğsümde bir ağrı hep her gün daha sert

Sen kocaman bir şehirsin olma böyle derbeder
Güzel olan şeyler için ödenmişken her bedel
Düntanın net kanunu bu ölür doğan her beden
Sonun varken sorunlarla uğraşıp durmak neden

Yüküm varken yük edindim taşıyamam düşürmeden
Yaşa gitsin umutsuzluk çaresizlik düşünmeden
Bana sakın öğüt verme tek arkadaşım bu cümleler
Ölmek bile istesem de yapamıyorum gülmede

Bu şehir bizi mahvediyor
Onu zırt pırt affediyom
Sokaklara hapsediyor beni
İpi tutmuş zaptediyor
Bu şehir bizi mahvediyor
Kaçsam da bir daha geliyom
Psikolojimi katlediyor
Bir şey yokmuş gibi bir de dans ediyor

Bir sürü sıfatım var bir tek ben yokum ben
Hislerim en azından bir tek sen varsın der
Yalnızım hep yalnızdım alıştım değil dert
Göğsümde bir ağrı hep her gün daha sert
Bir sürü sıfatım var bir tek ben yokum ben
Hislerim en azından bir tek sen varsın der
Yalnızım hep yalnızdım alıştım değil dert
Göğsümde bir ağrı hep her gün daha sert